

Bilag 5

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1867 den 9de December blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skrивeren, Justitsraad Saxild i Overværelse af Vidnerne Løve og Nielsen.

No. 3 – 1867

Hvor da

Dommeren bemærkede, at der under 3die dennes bragtes ham Melding om, at Huusmand Mads Hansen af Stubdrup Mark samme Dag var fundet druknet i Vesternebel Aa, som flyder tæt nedenfor hans Bolig. Dommeren indfandt sig Dagen efter paa Mads Hansens Bopæl, og optog idet han forventede, at et almindeligt Selvmord forelaa et Forhør til Fogedprotokollen. Da Dommeren efter Distriktslægens Opfordring havde telegraferet efter Physikus, for at en Obduction af Liget kunde foretages, og denne Forretning var berammet til 6te dennes, var Dommeren hindret i at deltage i Forretningen ved andre forudberammede Forretninger, og han maatte derfor sende sin konstituerede Fuldmægtig, Zahn, for at fortsætte Forhøret den nævnte Dag. Fuldmægtig Zahn har derefter til Fogedprotokollen optaget Forhører den 6te og 7de dennes, under hvilke tvende Personer, navnlig Peder Skjøt og dennes Husholderske Johanne Frederikke, begge af Kolding Mark, bleve anholdte, navnlig af Hensyn til at der hersker en betydelig Afvigelse mellem deres Forklaringer indbyrdes og med andre afgivne Forklaringer. Under disse Forhold ansaa Dommeren det rigtigst at opgive Sagens Behandling for Fogedprotokollen, og at begynde en kriminal Undersøgelse for Politiprotokollen.

Dommeren bemærkede, at de obducerende Læger, Physikus Black og konstitueret Distriktslæge Rosenstand, paa Fuldmægtig Zahns Spørgsmaal til dem, har erklæret, at Mads Hansens Enkes Afhøring med vedholdende Forhør fortiden er utilstedelig paa Grund af hendes høit frugtsommelige Tilstand.

Fogedprotokollen var tilstede i Retten, og der vil af samme blive givet en Udskrift til nærværende Forhørs Følge, saasart Udskriften kan gøres færdig.

For Forhøret fremstod

Anholdte Peder Pedersen Skjøt, som blev formanet til Sandhed. Dommeren oplyste for ham hans i Forhørene den 5te og 7de dennes afgivne Forklaringer, som han ratihabede som overensstemmende med Sandheden og som rigtig tilførte, idet han tilføiede at han ikke mindes, at Andet er passeret Mads Hansen betræffende, end hvad han i de tidligere Forhører har angivet. Han bemærker fremdeles, at det Vognskur, som agtedes opført, efter Bestemmelsen skulde udgjøre 2 Fag, og at Tømmeret, der skulde benyttes, var gammelt og findes bag ved Udhuset.

Dommeren afsagde derefter følgende

Kjendelse

Da det, efter hvad der foreligger under Sagen, er aabenbaret, at Anholdte ikke følger Sandheden, og idet hans Forklaringer i flere Punkter afviger fra de øvrige afhørte deponenters Forklaringer, vil det være nødvendigt at hindre, at Anholdte konfererer med de øvrige afhørte Personer; og da saadant alene kan skee ved at holde Anholdte afsondret, maatte Dommeren bestemme sig til at belægge ham med personlig Arrest.

Thi eragtes:

Anholdte Peder Pedersen Skjøt bør indtil videre belægges med personlig Arrest.

Saxild.

Dekretet blev strax kundgjort for Arrestanten, som derefter blev overgivet til Bevogtning.

Derefter fremstod Anholdte Johanne Frederikke, som, formanet til Sandhed, forklarede, at hun ikke ved at afgive anden Forklaring end den ved Forhøret den 7de dennes afgivne. Denne Forklaring blev oplæst for hende og af hende ratihaberet som overensstemmende med Sandheden og som rigtig tilført.

Dommeren afsagde derefter følgende

Kjendelse.

Da Anholdtes Forklaring i flere Punkter afviger fra Arrestantens, og da det er aabenbart, at hun enten ikke har fulgt Sandheden eller ogsaa fordølger Omstændigheder, som hun har Kundskab om og som ere af Vigtighed til Sagens Oplysning, vil det være nødvendigt at hindre hende i at konferere med andre afhørte eller ikke afhørte deponenterⁱ, som kunne give Oplysning. Hertil er det nødvendigt at belægge hende med personlig Arrest.

Thi eragtes:

Anholdte Johanne Frederikke bør belægges med personlig Arrest.

Saxild.

Arrestantinden blev overgivet til Bevogtning efter at Dekretet var kundgjort for hende.

Forhøret udsat.

Politiretten hævet.

Saxild

Retsvidner:

Løve, Nielsen.

1867 den 14de December blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommer og Skriver, Justitsraad Saxild, i Overværelse af Vidnerne Löve og Nielsen

hvor da

Forhøret No 53-1867 blev fortsat.

Dommeren fremlagde Udskrifter af hvad der tilførtes Fogedprotokollen under 4de dennes og under 6te og 7de dennes; ligesaa fremlagde han det igaar modtagne visum et repertum af 6te dennes, forfattet af Physikus A. Black og den fungerende Distrikslæge Rosenstand.

For Forhøret fremstod

Arrestantinden Johanne Frederikke, som blev alvorlig formanet til at følge sandheden; hun var fri for Baand og Tvang. Hun forsikkrede, at hun har sagt Sandheden i de tidligere Forhører, og navnlig, at hun er sikker paa, at hun var i Seng med hendes lille Pige den Tirsdag Morgen, da Peder Skjøt kom hjem; Det (var) høilys Dag, da Peder kom hjem, og hun antager snarest at Klokken var omtrent 8½. Om Pistolen hang paa Væggen paa det saædvanlige Søm om Mandagen, har hun ikke lagt Mærke til. Hun mindes, at Peder nogle Gange har affyret Pistolen; den ene Gang var, da han skjød efter nogle Fugle, han havde i Gaarden i nogle Tjørn, og en anden Gang affyrede han et Skud, før hun stod op en Morgenstund, uden at hun ved i hvilken Anledning.

Afdøde Niels Hansen blev begravet paa Taulov Kirkegaard; Liget blev ført fra Huset Kl. 9 a 9½, og hun fulgte Liget og kom først hjem igjen Klokken mellem 2 og 3; Peder fulgte derimod ikke; om han har afskudt Pistolen i Mellemtiden, er hende ubekjendt.

Onsdag Aften, efterat Arrestantinden var gaaet i Seng, kom Peder Skjøt, dennes Fader, som ogsaa hedder Peder Skjøt, og Mads Hansens Enke over til hendes Bopæl paa Kolding Mark; de vare kjørende; de kaldte paa hende og anmodede hende om at følge med over til Mads Hansens, for at hjælpe Konen med Begravelsen; de omtalte at Mads Hansen havde druknet sig, men omtalte ikke, at der var nogen Mistanke om, at Mads Hansen var kommen afdage paa anden Maade, hun stod strax, klædte sig paa og kjørte til Mads Hansens Huus, hvor de kom omtrent ved Midnatstid. Hun opholdt sig derefter i Mads Hansens Huus indtil hun blev anholdt om Løverdagen; hun forsikrer, at der ikke i den Tid er faldet Yttringer i hendes Nærværelse mellem Mads Hansens Enke, Peder Skjøt og Pigen Eline Lauritsen Gamst, som tydede paa, at Mads var omkommet paa anden Maade end ved Drukning. Mads Hansens Enke var den hele Tid noget forknyt. Det forundrede hende ikke, at Peder ikke kom hjem Mandag Aften, da de i ___ havde truffet den Aftale, at Peder skulde blive hos Mads Hansen, hvis Veiret blev daarligt, og man tilbød ham Natteleie; hvorledes Veiret var Mandag Aften, mindes hun ikke.

Oplæst, Ratihaberet; Afgivet til Bevogtning.

Fri for Baand og Tvang fremstod derefter Arrestanten Peder Pedersen Skjøt, som blev alvorlig formanet til at følge Sandheden. Han erklærede, at han hidtil har fulgt Sandheden.

Han forklarer fremdeles, at han kom til sit Hjem Tirsdag Morgen Kl. 8½; hans Huusholderske Johanne Frederikke lukkede selv Døren og for ham og lagde strax efter i Kokesovnen; om hun var fuldstændig paaklædt, mindes han ikke, men han erindrer at saavel hun som hendes lille Pige kom ud i Døren for at tage imod ham. Døren indtil Dagligstuen var tillaaet, da han kom; derimod var Yderdøren, som fører fra Gangen ud i Gaarden utillaaset, da der bor en anden Familie i Huset, som har Udgang igjennem samme Yderdør. Saavidt han ved, var Petersens Familie, der boer paa den anden Side af Huset, oppe, da han kom og har mulig mærket hans Hjemkomst. Han mindes ikke at han har brugt sin Pistol i dette Aar oftere end to Gange; første Gang for at skyde nogle Fugle og anden Gang i Anledning af Begravelsen; Johanne Frederikke kan ikke sidste Gang have hørt Afskydningen, da hun var borte med Liget til Taulov Kirke; dengang affyrede han

Pistolen omtrent ved Middagstid ved vestre Ende af Huset. Om Husets øvrige Beboere have hørt Skudet er ham ubekjendt. Han gjorde ikke Pistolen reen efter dette Skud.

Forklaringen blev oplæst og ratihaberet, efter at han havde bemærket, at den lille Pige ikke kom ham i møde strax ved Indgangen, men først ved Døren fra Dagligstuen ind til Sovekammeret. Overgivet til Bevogtning.

Forhøret udsat. Politiretten hævet.
Saxild.

Retsvidner:
Löve. Nielsen.

Aar 1867 den 23 December blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skrивeren, Justitsraad Saxild, i Overværelse af Vidnerne Thomsen og Nielsen

hvor da

Forhøret No. 53 – 1867 blev fortsat.

Arrestantinden fremstod fri for Baand og Tvang og blev alvorlig formanet til at følge Sandheden. Hun erklærede, at Alt, hvad hun hidtil har sagt er Sandhed, og at hun ingen Anledning har til at forandre sin Forklaring. Hun fastholder navnlig, at Peter Skjøt kom hjem om Morgenen medens hun endnu laa i Sengen. Hun tilføier, at hun Aftenen i forveien havde glemt at tillukke Døren fra Dagligstuen ud til Gangen, og Peder Skjøt saaledes havde uhindret Adgang til Dagligstuen og derfra til Sovekammeret, hvor hun laa med sit Barn. Da Peder Skjøt gik bort Mandag Morgen, var hun ikke staaet op endnu, og hun bemærkede ikke, om han medtog sin Bøsse eller sin Pistol, da han gik; da han kom hjem Tirsdag Morgen, saae hun heller ikke, om han havde det ene eller det andet Vaaben med sig. Om Bøssen eller Pistolen om Mandagen hang paa Væggen, veed hun ikke, idet hun ikke lagde Mærke dertil.

Oplæst; Ratihaberet. Overgivet til Bevogtning.

Dommeren bemærkede, at han ikke betragter Arrestantinden som Medskyldig i Mads Hansens Død, men at han maa antage, at hun kan give flere Oplysninger i Sagen, som hun fordølger af Hensyn til Arrestanten Peder Skjøt, hvis Forlovede hun er. Dommeren bemærkede ligeledes, at han uafbrudt har søgt Oplysninger uden for Protokollen, men at disse hidtil ere indløbne saare tavselige, hvilket er en naturlig Følge af, at Gjerningen, hvis et Mord foreligger, er foretaget i Nattens Mørke og i en temmelig afsides og mennesketom Egn. Uagtet der findes Uoverensstemmelser mellem Johanne Frederikkes og Peder Skjøts Udsagn, har Dommeren hidtil ikke villet konfrontere disse Arrestanter, for at de ikke skulle faa Leilighed under selve Forhøret til at udtænke Maaden, hvorpaa Overensstemmelse kan tilveiebringes.

Sluttelig bemærkede Dommeren, at han har faaet Melding om at Mads Hansens Kone har gjort Barsel, og at der saaledes om nogle Dage vil kunne holdes fornyet Forhør over hende.

Forhøret udsat. Politiretten hævet.
Saxild.

Retsvidner:
Thomsen, Nielsen.

Aar 1867, den 28de December blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skrивeren, Justitsraad Saxild, i Overværelse af Vidnerne Löve og Nielsen.

hvor da

Forhøret No 53 – 1867 blev fortsat.

Dommeren bemærkede, at et Rygte var kommen til ham om, at Arrestanten Peder Pedersen Skjøt var bleven seet, bærende en Bøsse paa Veien mellem Kolding Mark og Stubdrup, uden at Tiden dog nærmere var betegnet.

Fri for Baand og Tvang fremstod Arrestanten P. Skjøt, som formanedes alvorlig til Sandhed.

Han forklarede derefter, at han Fredagen den 29de f. M. om Morgenen, da han skulde over til Stubdrup, for at begynde Arbeidet for Mads Hansen, efter dennes Opfordring medtog sin doublet, for at skyde Krager, der pleie at samle sig i stor Mængde paa Mads Hansens Eng. Han fulgte en Gjenvei, som fra Harthe By stikker over til Stubdrup; han var inde hos sine Forældre i Harthe Mose, for der at laane noget Tømmerværktøj, som skulde bruges ved det forestaaende Bygggearbeide, og han havde Bøssen med sig inde hos Forældrene. Han kom til Mads Hansens Huus omtrent Kl. 10½ om Formiddagen, og han satte Bøssen fra sig uden for Udhuset, og der stod den hele Dagen, da der ikke viste sig nogen anvendelse for den, idet ingen Krager viste sig. Om Aftenen tog han Bøssen med sig hjem; da det var meget mørkt, gik han underveis ind til hans Forældre, for at laane en Lygte; om han om Aftenen havde Bøssen ind med i Stuen eller om han lod den staae i Forstuen, mindes han ikke. Hvad Tid han kom til sit hjem, veed han ikke, men Frederikke var da ikke gaaet i Seng, og hun saae at han hang Bøssen op paa sin Plads igjen. Om han var inde hos sine Forældre om Løverdagen, mindes han ikke, men om Mandag Formiddag var han derinde og afleverede da den laante Lygte. Ved samme Leilighed taledede han med Søren Jensen, som boer ved Stallerupgaard Sø, og forbi hvis Huus Stien gaar. Tirsdag Formiddag var han ogsaa inde hos sin Forældre paa Veien fra hans Hjem til Stubdrup. Mandag Eftermiddag var han med Mads Hansen ude i Knud Christensens Enkes Skov, som ligger henimod Aaen, for at udse et Træ, som kunde benyttes som Spændetræ, og som Mads Hansen saa vilde afkjøbe Enken; de fandt ogsaa et Træ, som Mads Hansen syntes om, men dog fraraadede den Afdøde at kjøbe det, da det vilde blive dyrere end et stykke Tømmer, som han kunde kjøbe i Kolding. Mads Hansen bestemte sig saa for at kjøbe Tømeret i Kolding. Forklaringen blev oplæst og ratihaberet. Arrestanten blev overgivet til Bevogtning.

Derefter fremstod Arrestantinden Frederikke Johanne som blev alvorlig formanet til at følge Sandheden; hun var fri for Baand og Tvang. Hun forklarer, at hun ikke var oppe da P. Skjøt gik bort Fredag Morgen, for at gaa til Mads Hansens; hun antager at hun var oppe, da han kom hjem om Aftenen, men bemærkede ikke, at han medbragte sin Bøsse og ophængte den paa Væggen; hun har heller ikke bemærket, at Bøssen var borte fra Væggen den Dag eller nogen af de paafølgende Dage. Forklaringen blev oplæst og ratihaberet.

Da Arrestantindens Nærværelse i Arresten ikke længere skjønnedes fornøden, relaxerde Dommeren forløbig hendes Arrest, og hun blev demitteret.

Forhøret udsat.

Politiretten hævet.

Saxild

Retsvidner:

Löve. Nielsen

Aar 1868 den 6te Januar blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skrивeren, Justitsraad Saxild, i Overværelse af Retsvidnerne Jørgensen og Thomsen

hvor da

Forhøret No. 53 – 1867 blev fortsat.

Arrestanten Peder Skjøt fremstod, fri for Baand og Tvang, og blev alvorlig formanet til at følge Sandheden. Han forsikkrede, at han i intet Punkt under hele Forhøret med Bevidsthed har afveget fra Sandheden.

Med Hensyn til hans foregaaende Liv forklarer han at han er født den 24de Januar 1833 paa Stubdrup Mark af Forældrene Peder Sørensen Skjøt og Kirsten Pedersdatter, der endnu lever som Aftægtsfolk paa Harthe Mark. Han var hjemme indtil han blev konfirmeret, 14 Aar gammel, af Pastor Rosendahl i Harthe Kirke. 16 Aar gammel kom han ud at tjene C. G. Campen paa Elkjærholm, hvor han var om Sommeren; næste Vinter var han hos Jacob Corydon paa Gammel Haderslev Mark; derefter var han næste Sommer hos Thomas Conradsen paa Hart Mark; den paafølgende Vinter var han hos Niels Christian Møller paa Kolding Mark; han kom derefter i Tømmerlære hos Christen Qvist, der da boede i Uhre Skov, hos hvem han var i 2 Aar; han blev nu Soldat ved 7de Bataillon i Kjøbenhavn og tjente 16 Maander. Han blev permitteret i September Maaned 1857 og var hjemme den paafølgende Vinter og efter en kort Afbrydelse kom han igjen hjem for at hjælpe med Bygningen af Broderens afbrændte Huus.

Da Jernbanearbeidet ved Aarhus begyndte, tog han Arbeide ved denne og var der i 4 Maaneder. Han reiste hjem igjen; arbeidede først paa egen Haand og tog derefter Arbeide hos Muurmester Gynther i Kolding, hos hvem han har arbeidet, indtil han blev arresteret. Han blev gift 1862 eller 1863 med Mariane Christensen, med hvem han ingen Børn har. Hans Kone forlod ham imidlertid i August Maaned 1866, og hendes Opholdssted er ham ubekjendt; de ere separerede i henseende til Bord og Seng efter Bevilling. Medens han arbeidede hos Gynther, boede han, saalænge han var ugift, hos denne; da han blev gift, flyttede han til Stallerupgaard Sø, hvor han boede tilleie; 1866 flyttede han til Kolding, hvor han senere har opholdt sig senest paa Kolding mark; sammen med ham boede den afdøde Niels Hansen og dennes Pleiedatter Johanne Frederiksen, og efterat Niels Hansen er død, boer endnu Sidstnævnte sammesteds. Med denne Johanne Frederikke agter han at gifte sig, naar hans tidligere Ægteskab er hævet, hvortil han har gjort de fornødne Skridt.

Oplæst. Ratihaberet. Overgivet til Bevogtning.

Samme Dags Eftermiddag Kl. 2 blev foranstaaende Forhør fortsat i den Afdødes Bolig paa Stubdrup Mark i Overværelse af de samme Vidner, idet Dommeren havde faaet Melding om, at Mads Hansens Enke var kommen saavidt, at hun kunde taale at afhøres.

Dommeren forefandt Enken liggende i Sengen; hun opgav, at hun i dag for 3 Uger siden har gjort Barsel med en Søn, at hun vel nogle Timer ad Gangen har været oppe om Dagen, men at hun endnu lider af Smerter i Hovedet og Maven, og at hun ikke kan komme til Kræfter igjen. Dommeren opfordrede hende efterat han havde overtødet sig om, at hun var ved sin fulde Bevidsthed, til at følge Sandheden. Hun erklærede, at det Meste af hvad hun har udsagt i Forhørene den 4de og 6te f. M. er afvigende fra Sandheden, idet hendes Udsagn vare opfundne af Peder Skjøt, som ved Trusler om Vold imod hende og hendes Søn tvang hende til at fortælle, hvad han havde befalet hende at udsige, naar Forhør over hende blev afholdt.

Hun forklarer derefter, at Peder Skjøt allerede i Sommer sagde til hende, at han vilde skille hende ved hendes Mand, saaledes at hun kunde gifte sig med en Anden, idet han fremstillede hendes Mand som saa ringe, at han ikke var værd at leve med. Navnlig ønskede han at bringe hende i Forbindelse med en Person ved Navn Hans Christian Hansen fra Munkebo i Fyen, som i Sommeren 1866 havde ligget som Dragon i Kolding, og som hun kjendte fra den Tid af. Naar P. Skjøt taledes saaledes til hende om at rydde Mads Hansen af Veien, gjorde hun altid Modforestillinger og bebreidede ham, at han vilde forføre hende, som var saa ungt Menneske (hun er 24 Aar gammel), medens han var en gammel Karl, men hver Gang yttrede P. Skjøt, at han havde bestemt, at Mads Hansen skulde dø, og at det ikke var første Gang han dræbte et Menneske. Hun vidste at P. Skjøt var et slet Menneske, men hun kunde ikke antage at han taledes i Alvor, naar han taledes om at dræbe hendes Mand. I Begyndelsen af forrige Maaned agtede hendes Mand at bygge et par Fag til Udhuset til en Vognport og aftalte det Fornødne med P. Skjøt om at hjælpe med dette Arbeide. Den Løverdags, der gik forud for M. Hansens død, indfandt P. Skjøt sig og arbeidede med Forberedelserne til Bygningen; han havde da sin Doublet med, men om han tog den med sig hjem om Aftenen, ved hun ikke; derimod blev hans Krudthorn og Hagelpung hængende til om Tirsdagen paa Væggen i Dagligstuen. Om Mandagen spiste hendes Mand og P. Skjøt Mellemmad i den sildige Mørkning. Hendes Mand omtalte, at P. Skjøt havde givet ham Anvisning paa, at der i Knud Christensens Skov fandtes et Træ, som de kunde benytte til Bygningen, og at han agtede sig derned for at fælde Træet med P. Skjøt. Meningen var at den Afdøde vilde hemmeligen borttage Træet, uden at omtale det til Eieren og uden at betale det. Hun fraraadede dem at gaa et saadant Ærinde i det slette Veir, idet det baade sneede og knøg, men de gik desuagtet. En Time eller to derefter kom begge Mænd tilbage og omtalte, at der endnu ikke var Rolighed nok til at tage Træet. Derefter spiste de samlede til Aften; Klokken omtrent 10½ gik saavel den Afdøde som P. Skjøt til sengs, hver i sin Stue, og hun selv var ogsaa en ganske kort Tid i Seng, uden at kunne sove. Manden havde sagt til hende, at hun skulde kalde paa dem omtrent Kl. 1½ og til den Tid kaldte hun ogsaa paa dem begge; de stode begge op og klædte sig fuldkommen paa. Manden spurgte om Kaffen var færdig, og hun satte Kaffekanden og en Brændeviinsflaske paa Bordet; hun saa, at P. Skjøt fik en Punsch; hvorvidt hendes Mand nød enten Kaffe eller Brændeviin, bemærkede hun ikke. Før hendes Mand og P. Skjøt gik bort, hentede P. Skjøt en Saug ovre ved Udhuset. Hun antager, at de gik lige ned i Skoven, for at fælde Træet, som de havde udseet. En eller to Timer derefter kom P. Skjøt alene tilbage; hun spurgte ham om hvor Mads var; han svarede: "Skidt med Mads, han kommer nok igjen". Da hun syntes, at P. Skjøt havde et underligt Blik, duttede hun ham paa, at han havde gjort en Ulykke paa Mads, og til sidst indrømmede P. Skjøt at han havde pirret Mads ud i Aaen, uden at omtale, at han forinden havde skudt ham. Naar hun begyndte med Bebreidelser til P. Skjøt for den Gjerning, han havde øvet, befalede han hende at tie stille. Han befalede hende derhos at skaffe sig en Pande Flæsk og en Flaske Brændeviin; hun varmede noget Flæsk fra Aftensmaden i en Pande og satte en Flaske Brændeviin paa Bordet; P. Skjøt fortærede Flæsket med Brød til og drak 3 a 4 Snapse. Klokken var nu bleven mellem 5 og 6 om Morgen, og P. Skjøt begyndte at tale om, at han vilde gaae hjem. Saadant var hende meget ubehageligt, og hun yttrede til ham, at hun ikke vovede at være alene; han raadede hende derpaa at kalde paa Pigen, som laae i Kammeret østen i Huset. Før Pigen kom tilstede, underviste han hende i, hvad hun skulde sige, naar hun kom i Forhør, og paalagde hende ikke at aabenbare til Nogen, hvad han havde sagt hende om Mads's Død. Hun kaldte nu paa Pigen, og da denne kom ind, sagde P. Skjøt, at Mads var bleven henne, og at han ikke vidste, hvor han skulde søge ham. P. Skjøt gik bort kl. henimod 6 med Løfte om at komme igjen op paa Formiddagen; han medtog sit Krudthorn og Hagelpungen. P. Skjøt kom igen henimod Middag og begyndte saa tilligemed Christen Jensen Smed at søge efter den Afdøde langs med Aaen, og henimod Aften bragtes Liget hjem.

P. Skjøt blev i Huset om Natten og gav hende fremdeles Undervisning om, hvad hun skulde svare ved Forhøret. Om Eftermiddagen blev Forhøret afholdt, og hun svarede efter den hende givne Instruktion. Om Fredagen blev Obduktionsforretningen afholdt; hun overværede ikke denne, men opholdt sig hos Christen Jensen Smed. Der indfandt P. Skjøt sig og fik hende udenfor; her underrettede han hende for første Gang om, at han havde skudt Mads, før han havde kastet ham i Aaen; han sagde tillige, at Lægerne havde fundet Hagel i den Afdødes Mave; han paalagde hende derhos paa det Alvorligste, at blive ved den Forklaring, hun allerede havde afgivet, og ikke i den haardeste Nød aabenbare Nogen, hvad han havde betroet hende. Da Obduktionsforretningen var færdig, tog Fuldmægtig Zahn P. Skjøt med sig og senere har hun ikke seet ham. Da Herredsfogeden havde afholdt sit Forhør om Onsdagen, reiste hun selv, P. Skjøt og dennes Fader til Kolding for at kjøbe en Ligkiste og paa hjemreisen kørte de over Kolding Mark, hvor de, efter P. Skjøts Raad, medtog dennes Kjæreste Johanne Frederikke, for at denne kunde hjælpe hende med Forberedelserne til Begravelsen. Om P. Skjøt har betroet Johanne Frederikke Noget om hvad han havde foretaget imod Mads, veed hun ikke; hun har idet Mindste ikke ladet falde nogen Ytring, som tydede paa, at hun havde nogen Kundskab i den Retning.

Hun tilføier, at P. Skjøt, da han betroede hende, at han havde skudt Mads, yttrede paa Spørgsmaal, at han havde skudt denne med sin Lommepuffert.

Sluttelig tilføier hun, at hendes afdøde Mand er Fader til det Barn, hun nu har født.

Forklaringen blev oplæst og ratihaberet. Forhøret udsat.

Politi retten hævet.
Saxild.

Retsvidner:
Jürgensen. Thomsen

Aar 1868 den 9de Januar blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skriveren, Justitsraad Saxild, i Overværelse af Vidnerne Jürgensen og Nielsen

hvor da

Forhøret No. 53 – 1867 blev fortsat.

Dommeren bemærkede, at han siden sidste Forhør ved en paalidelig Mand har forhørt sig paa ethvert Sted i Kolding, hvor der forhandles de mindre Pistoler, som i Almindelighed betegnes Lommepufferter, om Arrestanten Peter Skjøt har tilforhandlet sig en saadan, men at ingen Oplysning i denne Henseende har været at tilveiebringe.

Arrestanten blev fremstillet fri for Baand og Tvang og blev alvorlig formanet til at følge Sandheden. Da Arrestanten erklærede, at han i intet Punkt har fraveget Sandheden, fandt Dommeren det hensigtsmæssigt at underrette ham om, at Mads Hansens Enke nu havde forklaret, at han havde tilstaaet for hende, at han havde skudt Mads Hansen og derefter havde kastet ham i Aaen. Han erklærede derefter, at Mads Hansens Enke, hvis hun har forklaret saaledes har løjet, idet han ikke har seet Mads Hansen fra om Aftenen, da de begge gik i Seng, til næste Dags Eftermiddag, da han fandt den Afdøde som Lig i Aaen. Han benægter navnlig paa det bestemteste at have ombragt Mads Hansen eller havt mindste Andel i hans død. Han har ikke eiet en Lommepuffert eller lille Pistol i de sidste 10 Aar, og han kan godtgjøre, at hans Skydevaaben,

som alene bestod i en Doublet og en Rytterpistol vare hjemme i hans Bolig. Paa Dommerens Opfordring om at opgive, hvem der kan bevidne, at hans Vaaben vare tilstede, erklærer han, at Pigen Johanne Frederikke maa kunne afgive Forklaring derom, og at Muursvend Peder Andersen besøgte ham Søndag Eftermiddag og maa have seet Vaabnene hænge paa hans Væg. Om Mandagen gik han ikke hjemmefra før det var Dag, og han var inde hos hans Broder Søren; denne maa kunne have seet, at han intet Vaaben havde med sig; ligesaa Søren Jensen ved Stallerupgaard Sø. Da han om Fredagen tog sin Bøsse med over til Mads Hansen for at benytte den til Kragejagt, medtog han tillige sin Hagelpung og Krudhorn. Disse sidste Gjenstande hængte han paa Væggen i Mads Hansens Dagligstue, og han glemte dem der, medens han tog Doubletten med sig hjem om Aftenen; om Tirsdagen tog han først Hagelpung og Krudthorn hjem med sig. Han kjender en forhenværende Dragon Hans Christian Hansen af Munkebo, og han har seet Mads Hansens Enke i Selskab med denne, men han har aldrig omtalt for Sidstnævnte, at hun burde have Hans Christian Hansen til Mand efter Mads Hansens Død. Mads Hansens Enke har ofte sagt ham, at Mads Hansen ofte var syg, og at, hvis Mads Hansen døde, skulde ingen Anden end Hans Christian Hansen blive hendes Ægtemand, men (nægter at) han selv har nærret den Tanke hos hende, at Mads Hansen skulde dø, og endnu mindre har han omtalt til Mads Hansens Enke, at han selv vilde dræbe Mads Hansen. Arrestanten har ikke seet Hans Christian Hansen siden denne i Efteraaret, efter at være permitteret fra Dragonregimentet i Randers, kom herigjennem; dengang reiste H. C. Hansen hjem til Munkebo.

Forklaringen blev oplæst og ratihaberet. Overgivet til Bevogtning.

Forhøret udsat

Politiretten hævet
Saxild

Retsvidner:
Jürgensen. Nielsen

Aar 1868 den 23 Januar blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thinghuset i Kolding og betjent af Dommeren og Skriveren Justitsraad Saxild, i Overværelse af Vidnerne Jürgensen og Løve

hvor da

Forhøret No. 53 – 1867 blev fortsat.

Dommeren bemærkede, at han siden Forhørets sidste Foretagelse, dels selv, dels ved Andre har søgt Oplysninger fra mange forskellige sider for at opdage enkelte Omstændigheder, som kunde lede til større Klarhed; af de tidligere anførte Grunde har imidlertid bestræbelserne hidtil været forgjæves.

Arrestanten fremstod fri for Baand og Tvang og blev alvorlig formanet til at følge Sandheden, men han vedbliver at erklære, at han har fulgt Sandheden, og at han ingen Andeel har i Mads Hansens Død. Han erkjender at han paa en Maade har begunstiget det utugtige Forhold, som har fundet Sted mellem Mads Hansens Kone og den daværende Dragon Hans Christian Hansen dels ved at tilstede dem Sammenkomster i sin Bolig, og dels ved at modtage Dragonens Breve, som Enken afhentede hos ham, og dels ved, medens hun var syg i Efteraaret, at skrive nogle Breve til Dragonen. Han tilføiede, at Ane i Efteraaret leverede ham en Pakke Breve fra Dragonen, som hun ikke selv vilde bevare af Frygt for, at Nogen skulde opdage dem hos hende. Denne Pakke Breve vilde han ikke selv gemme paa og han stak den derfor ind i hans Broders

Korngulv i noget Rugtag, og senere har han ikke seet Noget til den. Han benægter paa det bestemteste, at han nogen sinde enten til Hans Christian Hansen eller til Mads Hansens Kone har brugt nogen som helst Yttring, der kunde tyde paa, at han vilde sørge for, at Mads Hansen blev ryddet tilside og dermed deres Forbindelse lettes. Hans Christian Hansen saae han sidst i Efteraaret, da denne paa Hjemveien fra Randers, hvor han havde været til Mønstring, kom igjennem Kolding.

O; R; Arrestanten blev overgivet til Bevogtning.

Forhøret udsat

Politiretten hævet.
Saxild.

Retsvidner:
Jürgensen. Løve.

Aar 1868 den 1 Februar blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skriveren, Justitsraad Saxild i Overværelse af Vidnerne Jürgensen og Løve.

hvor da

Forhøret No. 53 – 1867 blev fortsat.

Dommeren fremlagde følgende Dokumenter:

- a. Daabs og konfirmationsattest for Peder Pedersen Skjødte, udstedt af Pastor Vesenberg den 11 f. M.
- b. Straffeattest for samme fra Kolding Bytingsret af 13 f. M.
- c. Straffeattest for samme fra N. Tyrstrup Herredskontor af 12 f. M.
- d. Straffeattest for samme fra Aarhus Byfogedkontor af 16 f. M.
- e. Straffeattest for samme fra 14de Bataillon af 14 f. M.

De fremlagte Dokumenters indlemmes saalydende:

Daabs og Konfirmationsattest: Harthe Sogns Ministerialbog udviser Folio 19: "at Aaret 1833 (1800 Tredive og Tre), 27 (Syv og Tyvende) Januar fødtes for? Huuseier Peder Sørensen Skjødte og Hustru Kirsten Pedersdatter paa Stubdrup Mark en Søn, der døbttes i Kirken 2den Juni s.A. med Navnet Peder Pedersen Skjødte",

og er samme Peder Pedersen Skjødte, ifølge ovennævnte Sogns Kirkebog Folio 131 konfirmeret af Sognepræst Rosendahl i Harthe Kirke den 1ste Søndag efter Paaske den 11 April 1847 med Kundskab "God"; Opførsel "meget god"

Paaby Præstegaard den 11 Januar 1868.

In fidem (til bekræftelse)
Vesenberg
Præst
(L.S)

Irettelagt den 1ste Februar 1868
Saxild

En Straffeattest udbedes for Peder Pedersen Skødte, født den 27 Januar 1833 paa Stubdrup Mark, Harthe Sogn.

Andst m. fl. Herreders Kontor. Kolding d 11/1 1868

Saxild

Ovennævnte Person findes ikke tiltalt eller straffet her under Jurisdiktionen.

Kolding Byfogedkontor, den 13 Januar 1868

Monrad

Irettelagt den 1ste Februar 1868.

Saxild

En Straffeattest udbedes for Peder Pedersen Skjødt, født den 27 Januar 1833 paa Stubdrup Mark, Harthe Sogn.

Saxild

Af Navn og Alder som anført findes Ingen tiltalt, dømt eller straffet herved Jurisdiktionen.

Nørre Tyrstup Herredskontor, Kolding d 12/1 1868.

Villemoes

Irettelagt den 1 Februar 1868.

Saxild

I Henhold til de her førte Strafferegistre attesteres, at Peder Pedersen Skjødt, født den 27 Januar 1833 paa Stubdrup Mark, Harthe Sogn ikke findes at være straffet under Aarhus Kjøbstads Juridikstion.

Aarhus Byskriverkontor d 16 Januar 1868

Frederik Nellemann

Irettelagt den 1 Februar 1868

Saxild.

Straffeattesten fra 14 Bataillon vedlægges.

Det bevidnes, at Arrestanten ikke har været straffet her under Jurisdiktionen.

For Forhøret fremstod Gaardmand Christen Jensen eller Smed af Stubdrup, og forklarede, formanet til Sandhed, at der tæt forbi hans Gaard løber en Gangsti fra Kolding-Ferup Veien efter Mads Hansens Gaard. I de Dage Arrestanten Skjødte arbeidede hos Mads Hansens, gik han ad denne Sti til og fra Stedet; Komp. har selv seet ham engang passere forbi, men han erindrer nu ikke Dagen.

Komp.s Forklaring i Forhøret den 4de December f. A. blev foreholdt ham; han erklærer denne for rigtig og tilføjer, at det var Peder Skjødt, som den 3die December om Eftermiddagen Kl. 1½ kom til ham i hans Gaard og anmodede ham om at gaa ud og søge efter Mads, som efter hans Udsagn var gaaet ud om Natten i sin daglige Dragt, uden senere at vende tilbage.

Det lod paa Skjødt, som han ikke var til sinds selv at gaae med paa denne Eftersøgning, men da Komp. erklærede sig uvillig til at gaae alene, gik han med. Efter Komp.s. Forslag gik de først langs med Aaen i østlig Retning, hvor et par af de tilstødende Lodseiere have et Stemmeværk, idet han antog, at hvis Mads var druknet i Aaen kunde Strømmen ikke føre ham længere østlig end til dette Stemmeværk. Deres Gang hertil var imidlertid forgæves; de gik nu langs med Aaen i vestlig eller nordlig Retning hen til et Gangtræ Peder Bertelsen i Stubdrup har over Aaen. Komp. bemærkede nok Fodspor i Sneen ved Aabredde, og han saae ogsaa, at der nylig var afsauget et Elletræ ved Aaen, men om han omtalte saadant for Peder Skjødt mindes han nu ikke. Da deres Eftersøgning endnu ikke havde ført til Resultat, og da Mørket snart indtraadte, sagde Komp., at de helst maatte opsætte den videre Søgning til Dagen efter, og hermed vendte de om, idet de dog paa Hjemveien vilde see endnu engang nøie efter i Aaen. Ankomsten til et Sted, hvor en del Træstumper og Grene vare svømmede sammen og dannede ligesom et Gjærde i Vandet, undersøgte først Komp. og senere efter hans Anmodning Peter Skjøt, om Mads ikke her skulde findes, og Skjøt syntes da at kunne skimte de blanke Metalknapper i Mads Hansens Vest, hvorfor de begge samtidig gik tilbage til Stedet og hentede Kjøretøjet og en Brandhage. Naboen Ole Knudsen fulgte med tilbage til Aaen. Under deres Fraværelse havde Liget paa Grund af Strømmens Indvirkning kantet sig i Vandet, og dets ene Haand, Komp. troer den venstre, havde hævet sig over Vandet. Ved at kaste et Reeb om Haandleddet lykkedes det at bringe Liget op, hvorved foruden Ole Knudsen ogsaa Hans Christensen vare dem behjælpelige. De benyttede stærkt Brandhagen, og dette var Grunden til, at Komp., som ikke tænkte paa, at Mads var død paa anden Maade end ved Drukning, formeente, at Saaret i Underlivet var fremkaldt ved Brandhagens Brug. Om Forholdet mellem Mads Hansen og hans Kone veed Komp. Intet, da de kun sjældent kom sammen. Komp. har ikke seet Skjødt gaae med Gevær eller andre Skydevaaben til eller fra Mads Hansens Gaard. F. R. A.

Derefter fremstod Huusmand Søren Pedersen Skjødtes Hustru Sidsel Marie af Harthe Mark. Hun blev formanet til at følge Sandheden; hun forklarer derefter, at Arrestanten er hendes Svoger, og at han ofte har besøgt hendes Huus, hvor hans Forældre, der ere Aftægtsfolk, tillige bor, men har deres særskilte Værelse. Hun mindes, at Arrestanten har været inde hos dem flere Timer den Dag, han efter Opgivende skulde sluttet Akkord med afdøde Mads Hansen betræffende Opførelse af en Bygning. Dengang havde Arrestanten efter de andre Beboeres Udsagn, hun selv har ikke seet det, en Bøsse med sig; henimod Aften kom Arrestanten tilbage og fortalte, at han havde sluttet Akkorden, og det forkommer hende, at det var ved denne Leilighed, at Arrestanten, da det var meget mørkt, fik en tændt Lygte med sig. Hun mindes ligeledes, at Arrestanten, den Morgen han skulde begynde Arbeidet hos Mads Hansen, var inde at laane noget Haandværktøj; hun lagde da ikke Mærke til, at Arrestanten den Dag havde nogen Bøsse med sig. Hun mindes ikke, at have talt med Arrestanten eller seet denne før den paafølgende Tirsdag Formiddag, da Arrestanten indfandt sig paa Veien fra Kolding Mark til Stubdrup, da han fortalte, at Mads Hansen savnedes fra om Natten af, og at man forgjæves havde søgt efter ham. Hun tilføier at Arrestanten, da han saaledes indfandt sig, ikke havde nogen Lygte med sig. F. R. A.

Derefter fremstod Arrestantens Broder Søren Pedersen Skjødte af Harthe Mark, som blev opfordret til at følge Sandheden. Han forklarede derefter, at hans Broder var hos ham nogle Dage før han paabegyndte Arbeidet hos Mads Hansen og opholdt sig hos ham i nogle Timer; hans nærmeste Ærinde var at slutte Akkord med Mads Hansen om Byggearbeidet, men han opfordrede Komp. til først at følge med ham paa Jagt, til hvilket Øiemed Broderen havde sin Doublet med. Komp. ønskede imidlertid ikke at jage, og da tilmed Tiden var skreden frem, lod Broderen Bøssen tilbage paa Komp.s Høvlebænk, hvor den forblev indtil

han henimod Aften efter afsluttet Akkord afhentede den. Om Broderen om Aftenen den omhandlede Dag fik en Lygte med sig, mindes han nu ikke, men han mindes, at Broderen en Aften fik en saadan med sig. Da Broderen nogle Dage derefter skulde paabegynde Arbeidet for Mads Hansen, var han inde hos Komp. og laante af denne forskjellige Redskaber, som skulde benyttes ved Bygningsarbeidet; nogle Redskaber havde Broderen glemt at faae med sig og disse blev i Dagens løb hentede af Mads Hansens Pige. Komp. lagde ikke Mærke til at Broderen havde nogen Bøsse med den Dag, da han saaledes laante Haandværksredskaber.

Komp. mindes ikke, at Broderen var inde hos ham før den paafølgende Tirsdag Formiddag, da han fortalte, at Mads Hansen om Natten var bleven borte, og at man forgjæves havde søgt efter ham; om Eftermiddagen indfandt Broderen sig igjen og fortalte da, at Mads Hansen nu var fundet i Aaen; hans Broder har hverken den Gang eller senere omtalt for ham paa hvilken Maade Mads var omkommet. Komp. tilføier, at det er ham ubekjendt, om hans Broder maatte have skjult en Pakke Breve i hans Huus og benægter navnlig at have modtaget nogen Pakke til Opbevaring af ham. F. R. A.

Derpaa fremstod Tjenestepige Eline Lauritsen Gamst af Stubdrup. Hun formanet til Sandhed, forklarede saaledes: Hun kan ganske henholde sig til den Forklaring, hun har afgivet i Forhøret den 6te December f. A., hvilken Forklaring Dommeren oplæste for hende, hvorefter hun ratihaberede den som rigtig. Hun mindes, hun har seet Peder Skjødtes Doublet Løverdagen før Mads Hansens død, staaende i en Krog bag Tørvehuset; hun har ogsaa seet Doubletten Dagen forinden liggende i Tørvehuset. Hun har ikke seet, naar Peter Skjødt har bragt Bøssen eller naar han har ført den bort igjen. Mandag Aften, medens Mads Hansen, dennes Kone, Peter Skjødt og hun spiste Aftensmad blev det ikke omtalt, at Mads Hansen og Peter Skjødt agtede om Natten at gaa ud for at stjæle et Træ i den nærliggende Skov, men efter at Maaltidet var forbi, gik Mændene ud, og da maa Aftalen formentlig være skeet. Med Hensyn til at hun første Gang Natten mellem Mandag og Tirsdag laae i den for hende beredte Seng i et Kammer ved siden af Bryggerset bemærker hun, at det for længe siden var vedtaget, at Mads Hansens Kone, naar hun skulde i Barselsseng, skulde ligge i den Alkoveseng, som Komp. hidtil benyttede; da Peder Skjødt kom paa Arbeide, blev han strax sat til at sammentømre Sengen, og da han efter Indbydelse skulde tilbringe Natten mellem Mandag og Tirsdag i Huset, maatte hun lægge sig i sin nye Seng. F. R. A.

Derefter fremstod Mads Hansens Enke Ane Pedersdatter hun forklarede, formanet til Sandhed, saaledes: at hendes Helbred nu nogenlunde er vendt tilbage igjen. Dommeren oplæste for hende hendes Forklaring i Forhøret den 6te f. M., som hun ratihaberede, idet hun erklærede, at den indeholdt den fulde Sandhed. Hun tilføier, at Peder Skjødt gjentagne Gange har yttret til hende, at han vilde rydde Mads af Veien, og at han navnlig, paa hendes Spørgsmaal om, hvorledes saadant kunde gaae til, har sagt hende, at han havde Noget, han kunde komme i en Flaske, som vilde have til Følge, at den der nød af Flasken kunde komme til at ligge paa Vei eller Sti, uden at nogen Læge skulde kunne opdage Dødsarsagen. Hun har aldrig troet, at saadanne Yttringer vare Peder Skjøts Alvor og antog, at hun har omtalt til sin afdøde Mand, at Peter Skjødt var i Besiddelse af en Drik som den omforklarede, men den Afdøde vilde heller ikke tage Yttringerne for Alvor og antog, at Skjødt blot har meent, at han kunde skaffe folk en Ruus. Peter Skjødt har ogsaa tvende Gange i Hans Christian Hansens Overværelse yttret at denne og hun passede bedre sammen end hun og den Afdøde, og at han skulde sørge for at de blev forenede, men de har begge erklæret til Skjødt, at de ikke vilde forenes undtagen det skete med Guds Villie, men ved disse Leiligheder har Skjødt ikke omtalt, at han er i Besiddelse af den omhandlede Drik. Hun selv har navnlig anmodet P. Skjødte om ikke at tilføie den Afdøde noget Ondt, og denne har ogsaa lovet hende saadant, idet han har yttret, at han var i besiddelse af

de Bøger, som kunne skille Ægtefolk ad. Hun har flere Gange talt med P. Skjødt om at hendes Mand var svagelig, hvilket Skjødt ogsaa vidste han var, idet han led af Brystsyge. Den afdøde har ogsaa yttret til hende, at han næppe blev gammel paa grund af hans svage Bryst. Hun veed ikke at have yttret til P. Skjødt, at Hans Christian Hansen og ingen Anden skulde blive hendes Ægtemand.

Forklaringen blev oplæst og ratihaberet, hvornæst hun aftraadte.

Forhøret udsat.
Politiretten hævet.
Saxild.

Retsvidner:
Jürgensen. Løve.

Aar 1868 den 5te Februar blev Jerlev Brusk Herreders Politiret sat paa Thingstedet i Kolding og betjent af Dommeren og Skriveren, Justitsraad Saxild, i Overværelse af Vidnerne Løve og Jürgensen.

hvor da

Forhøret No 53 – 1867 blev fortsat.

Dommeren bemærkede, at Arrestanten P. Skjødtes Broder Søren Pedersen Skjødt har overleveret ham en Pakke, som han opgav, at hans Broder har overleveret ham til Opbevaring. Dommeren har aabnet denne Pakke, og han har optaget en Specifikation over dens Indhold, som han fremlagde.

Arrestanten blev fremstillet fri for Baand og Tvang og blev formanet til at følge Sandheden. Dommeren foreholdt ham Pakkens Indhold. Han forklarede, at de under No. 1 til 21 opførte breve ere overleverede ham af Ane Pedersen før Mads Hansens død, idet hun ikke ønskede, at Nogen skulde se dem; Digtet eller Brevet under No 22 er fra ham selv til Ane Pedersen, medens hun var syg. Regningerne under No. 23 til 26 hidrører fra Niels Hansens Begravelse og maa ved en Feiltagelse være kommen med i Pakken. Begge Bøger ere hans Eiendom, som have været bevarede hos hans Broder siden han kom op paa Nørremark. Hvorledes Synaalen med Traadenden i er kommen med i Pakken, ved han ikke. Den lille glatte Guldring og Signetringen har Ane Pedersen overgivet ham i den lille Papirsæske, hvori de findes; han antager, at de to Ringe ere Gaver fra Hans Christian Hansen til Ane Pedersen.

Dommeren foreholdt Arrestanten de under den 1ste dennes fremlagte Daabs- og konfirmations- samt Straffeattester; han anerkjender, at de ere ham vedrørende; med Hensyn til Straffeattesten fra 7 Batl 4 Komp. bemærker han, at han har siddet 18 Timer i Arrest paa Hovedvagten, fordi han som Skildvagt havde skuldret i stedet for at præsentere for Arveprinds Terdibrand, hvem han ikke personlig kjendte.

Arrestanten erkjender, at han ikke har fulgt Sandheden i Forhøret den 23 f. M., hvori han siger, at han havde gjemt den fra Ane Pedersen modtagne Brevpakke i Rugtaget i Broderens Huus; Grunden hertil var, at Ane Pedersen havde paalagt, at holde Sagen fordulgt og at han ikke ønskede at indvikle Broderen i Sagen; han har ogsaa strax underrettet Arrestforvareren om, hvorledes Sagen virkelig forholdt sig, og Dommeren kan bevidne, at Saadant forholdt sig rigtigt.

Betræffende da omhandlede Bøger bemærker han, at han har faaet den ældre af en Forstærkningsmand, en Sjællænder, som han ikke kjender af Navn i sidste Krig. Den nyere Bog er Afskrift af den ældre, som han

efterhaanden, som han afskrev den, rev Blade af, idet det var hans Hensigt, at faa hele den gamle Bogs Indhold overført i den nyere.

Spurgt om han selv troer paa de i Bøgerne angivne Midler ved forefalden Leilighed, svarer han, at betragter det Meste af Indholdet som Pjank, og at han alene agtede at afskrive Bøgerne til sin egen Fornøielse. Han har heller ikke anvendt de i Bøgerne omhandlede Midler, naar han undtager, at han undertiden har til at helbrede Kreaturer benyttet de i Bøgerne anførte Dyrlægeraad.

Dommeren foreholdt Arrestanten Hans Christian Hansens Brev til ham af 22 Novb. f. A.; han forklarede i den Anledning, at han aldrig har været i Munkebo og at han i det hele ikke har været i Fyen siden sidste Krig; han har ikke talt med Hans Christian Hansen siden denne i nogle Dage opholdt sig i Kolding paa Gjennemreisen fra Randers til Munkebo.

Han vedbliver gjentagende, at han ikke kan give nogensomhelst Oplysning om, hvorledes Mads Hansen er omkommen, og navnlig benægter han at have havt nogen som helst Andel i Mads Hansens Død.

O. R. Overgivet til Bevogtning.

Forhøret udsat.
Politiretten hævet.
Saxild.

Retsvidner:
Jürgensen. Løve.

ⁱ person, der aflægger forklaring for retten (komparent)

[Til forsiden](#)